

Boekverslag Scholieren.com

The horse whisperer / De paardenfluisteraar door Nicholas Evans

anoniem

Samenvatting

De dertienjarige Grace is het enige kind van de prominente Newyorkse journaliste Annie en van Robert, een jurist.

Terwijl een enorme truck met oplegger door het besneeuwde landschap zijn weg zoekt rijden Grace en Judith met hun paarden door het bos. De sneeuw knispert onder de hoeven, maar hier en daar, ook bij de kruising waar de truck nadert, is het verraderlijk glad. Pilgrim, het paard van Grace, glijdt uit en komt voor de truck. Hoewel Grace en Pilgrim ernstig gewond zijn overleven ze beiden het ongeluk.

Win

een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door:

NHTV internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
Aangeboden door:
NHTV Internationaal hoger onderwijs Breda
OPEN DAG 7 november a.s.

scholieren
.com

Het dier is dermate getraumatiseerd dat de veearts die zijn leven heeft gered daar inmiddels spijt van heeft. Hierna begint een lange weg naar heling en genezing. Annie en Grace verhuizen met Pilgrim naar Chateau, waar de 'paardenfluisteraar' Tom Booker woont. Deze gaat de grote uitdaging aan het paard te genezen. Het paard gaat langzaam vooruit net als de verhouding tussen Tom en Annie.

Analyse

Titel:

De titel slaat op het feit dat vroeger als mensen een wild of erg lastig paard hadden ze naar een zogenaamde "paardenfluisteraar" gingen. Dat was iemand die het wilde paard mee nam naar een afgesloten plek en het paard genas van zijn wildheid door er tegen te praten en zijn handen op het edele dier te leggen. Dan kwam het paard na een uur of zo weer terug bij de eigenaar, volkomen rustig. Veel mensen dachten dat het met magie te maken had, dat deze persoon toverde.

Genre: De paardenfluisteraar behoort tot het genre roman, want er is de liefde tussen het paard Pilgrim en Grace, de liefde tussen Tom Booker en Annie Graves en de liefde tussen Robert Maclean en Annie Graves. Vooral de liefde tussen Pilgrim en Grace en Annie en Tom is heel duidelijk beschreven in het boek, de liefde tussen Annie en Robert verschuift een beetje naar de achtergrond.

Thema en motief:

het hoofdthema van de paardenfluisteraar is romantiek (liefde), dit thema komt het duidelijkst in het boek voor, want bijvoorbeeld de liefde tussen Annie en Tom daar wordt heel diepgaand op ingegaan, in ieder geval worden hun gevoelens voor elkaar bloot gelegd door de schrijver. Maar er komen ook andere thema's in voor zoals vriendschap, hier moet de band tussen Grace en Joe worden genoemd, omdat als hij haar mee uit rijden neemt hij zorg voor haar draagt en haar niet aan haar lot overlaat, en dat is wat vrienden doen.

De belangrijkste gebeurtenissen in dit boek zijn wel het genezingsproces van Pilgrim, het ongeluk met Judith en Gulliver, de opbloeiende liefde tussen Annie en Tom en de uiteindelijke opoffering van Tom om Grace haar leven te redden.

Opbouw:

Het verhaal wordt in chronologische volgorde verteld voor het merendeel, al komen er af en toe wat flashbacks tussen van de hoofdpersonen of van het ongeluk, maar voor het grootste gedeelte wordt het verhaal in normale volgorde verteld. En het

verhaal is zo opgebouwd dat alle personen in het verhaal genoeg aan bod komen en genoeg meemaken, zodat het niet alleen maar om 1 personage draait om alle personages samen.

Personages:

In het boek komen de volgende personages voor, maar alleen de hoofdpersonages ga ik uitgebreid behandelen, want daarvan weet ik het meest:

Grace Maclean
Robert Maclean
Annie Graves Maclean
Tom Booker
Judith
Frank Booker
Diane Booker
Joe
Scott en Graig

Grace Maclean: de hoofdpersoon is Grace, een dertienjarig meisje dat gek is op paarden. In het begin van het boek is het een vrolijke, spontane en gezonde meid. Ze rijdt heel vaak op haar paard Pilgrim. Als ze samen met Judith in het bos gaat rijden, is het altijd hartstikke gezellig.

Maar dan op een ochtend raakt ze met haar beste vriendin Judith, Gulliver en haar eigen paard Pilgrim betrokken bij een ongeluk en raakt ze haar beste vriendin en haar paard kwijt. Ze geeft zichzelf ook de schuld van de dood van Judith en Gulliver, want ze vond dat ze meer had kunnen doen dan ze al gedaan had. Door dit ongeluk verliest ze een been en moet ze een prothese aan voor de rest van haar leven.

Haar paard Pilgrim heeft het ongeluk maar net overleefd en word opgelapt in een dierenartskliniek waar ze heel veel moeite hebben om de wilde en angstige Pilgrim van eten en drinken te voorzien.

Mede door dit ongeluk verandert Grace van een vrolijke, spontane meid naar een ongelukkig en depressieve meid. Omdat de moeder van Grace (Annie) weet dat het redden van Pilgrim de enige hoop is dat Grace uit haar depressiviteit komt probeert ze iemand te vinden die Pilgrim kan genezen. Na heel wat tegenslagen te hebben moeten doorstaan vindt ze uiteindelijk de man die haar kan helpen, Tom Booker. Deze zegt eerst "nee", maar dankzij de standvastigheid van Annie gaat hij uiteindelijk overstap en helpt hij Pilgrim zijn oude "ik" weer terug te vinden. Naar mate het beter met Pilgrim gaat word Grace minder depressief en is ze op het eind weer de spontane meid van vroeger. Het is te danken aan Tom Booker dat Grace

uit haar depressiviteit kwam en weer een goede band kreeg met haar paard Pilgrim en haar moeder.

Annie Maclean: als hardwerkende journaliste heeft ze weinig tijd voor haar dochter Grace, maar als haar enige dochter een ongeluk krijgt waardoor ze een been moet laten afzetten zet ze haar werk stil en probeert ze om het paard van Grace te redden, omdat Pilgrim haar lust en haar leven is. Als ze ziet hoe erg het paard eraan toe is en hoe erg getraumatiseerd laat ze bijna de moed zakken, maar als zij dan het telefoonnummer van een paardenfluisteraar wordt gegeven neemt ze deze kans met beiden handen aan en vraagt ze deze fluisteraar om Pilgrim te helpen. Als deze weigert, na een eerste keer te zijn komen kijken waarna hij een zwaar verwaarloosd paard tegenkwam, neemt ze geen genoegen met een "nee" en reist ze met Pilgrim en Grace naar Montana, waar de ranch is van de paardenfluisteraar. Als deze fluisteraar, later bekend als Tom Booker, ermee instemt om het paard te helpen bloeit Annie weer helemaal op en naarmate het beter met Pilgrim gaat, gaat het ook beter met haar dochter en dus ook met Annie.

Op een gegeven moment heeft Annie het zo naar haar zin op de ranch dat ze zelfs haar baan als journaliste opgeeft om er te mogen blijven. In de tussentijd dat Tom het paard helpt groeien Annie en hij meer en meer naar elkaar toe en bloeit er zelfs een geheime romance op. Een verboden romance, want Annie is getrouwd met Robert en is dus al gebonden, wat zeer spijtig is voor beiden.

Aan het eind krijgt ze ook nog een tweede kind, Mathew, waarvan ze niet weet wie nou de daadwerkelijke vader is, Tom of Robert. Na de tragische dood van Tom reist ze samen met Robert en Grace terug. Hun huwelijk gaat stuk maar Grace rijdt weer paard en dat is wat Annie's doel was geweest.

Tom Booker: hij is een man met een goed karakter. Zegt geen kwetsende dingen en houdt zich altijd een beetje afzijdig, een beetje verlegen. Van jongs af aan heeft hij geleerd hoe met paarden om te gaan en toen hij oud genoeg was heeft hij er zijn hobby van gemaakt. Hij zegt kalmerende dingen tegen wilde paarden en geeft ze hun "gevoel van paard zijn" weer terug waarna hij de paarden weer aan hun eigenaren overhandigt. Dit doet hij ook met het paard van Grace, alleen is het dier zo getraumatiseerd dat het heel lang duurt voordat Pilgrim inziet dat hij niet meer bang hoeft te zijn en dat het niet zijn schuld was dat Grace zo zwaargewond werd door de truck.

Tom Booker is een bijzondere man vind ik, hij heeft zelfs iets geheimzinnigs over zich, iets magisch. Hij wil altijd naar je luisteren en zal je ook nooit onderbreken als je aan het woord bent.

Ook dit personage maakt een grote ontwikkeling door. Want had hij eerst bijna geen band met de paardeneigenaar, en nu is er zelfs een liefde opgebloeid tussen hem en de paardeneigenaar Annie. Wat hij leert is dat je na een vrouw waar je zielsveel van gehouden hebt je toch weer opnieuw zo verliefd kunt worden op een andere vrouw, dus dat het niet zinloos is nadat je een geliefde bent kwijtgeraakt.

Tijd:

De gebeurtenissen die in dit boek voorkomen spelen zich allemaal af rond 1994, dat is te beoordelen aan de auto's die worden genoemd en aan de dure apparatuur die in het boek voorkomen. Het tijdsverloop in dit boek verloopt grotendeels chronologisch, op enkele terugblikken van de hoofdpersonen na. De vertelde tijd is ongeveer 2 jaar, want over zo'n lange tijd speelt het verhaal zich af.

Perspectief:

Dit boek is geschreven door de alwetende verteller, want je ziet namelijk alle gedachten van de personen voor je en je weet hoe ze van binnen in elkaar zitten.

Ruimte: In New York wonen de Maclean's doordeweeks en Grace gaat er naar school.

In Chatham was hun boerderij waar ze in het weekend wonen. En daar gebeurde ook het ongeluk. En in Montana wonen de Bookers

Secundaire literatuur

Nicholas Evans is geboren en getogen in Worcestershire, Engeland. Hij heeft rechten aan de Oxford University gestudeerd. Hierna is hij 3 jaar als journalist gaan werken. Toen is hij in de televisiewereld terecht gekomen. Hij produceerde films. In deze tijd reisde hij veel en leerde zo de US goed kennen. In 1982 maakte hij een film over de director David Lean. Lean werd een vriend en mentor van Nicholas. Zo switchte hij van ware films naar fictie. In de 10 jaren die daarop volgen, schreef en produceerde Evans een aantal televisie en bioscoop films. In 1993 ontmoette hij een blacksmith in het verre Zuidwesten van Engeland die hem vertelde over paardenfluisteraars. Evans begon te werken aan wat zijn eerste novel is geworden. Nu woont Nicholas Evans in Londen en Devon, Engeland. Een ander boek dat Evans heeft geschreven is the Loop.
(gehaald van www.scholieren.com)

Leeservaring**1. Het onderwerp (thema)**

Voor mij als lezer was het thema heel duidelijk, en omdat het onderwerp zo uitgebreid wordt behandeld en ik nog nooit van de term "paardenfluisteraar" had

gehoord is het ook nog eens heel interessant om te lezen. De uitwerking die dit boek op me had was echt heel positief en heel interessant. Het onderwerp dat hier aan bod komt ligt eigenlijk een beetje buiten mijn belevingswereld, want zelf rijd ik geen paard en heb ik geen verstand van ranches en dat soort dingen, maar toch is het boek daardoor juist zeer geschikt en zeer interessant om te lezen, om er iets te weten over te komen. En het onderwerp heeft me zeker aan het denken gezet, vooral wanneer Annie voor de tweede keer zwanger raakt en niet weet van wie het kind is, dat is zeer ontroerend en moeilijk. Maar over het onderwerp heb ik verder nog nooit eerder nagedacht, omdat ik zelf geen paard rijd. Wel ben ik door het lezen geïnteresseerd geraakt naar de ranches in Amerika, zoals die worden beschreven in het boek, ik wil ze dan ook in het echt hebben gezien om te kijken of het klopt wat de schrijver heeft beschreven. Dit onderwerp is mede door de vele details en flashbacks zeer diepgaand behandeld, je weet alles van iedereen en je weet hoe alles er uit ziet.

2. De gebeurtenissen (intrige, plot)

Toen ik het boek las vond ik het in het begin heel moeilijk om te volgen maar dat werd na het eerste hoofdstuk steeds beter. De gebeurtenissen die in het boek voorkomen vind ik zeer goed onderbouw en logisch uit elkaar voortkomend, er wordt geen detail weggelaten en geen een gebeurtenis heeft geen inbreng in het verhaal. Ze zijn ook nog eens heel spannend, boeiend en soms zelfs humoristisch beschreven, ook heeft de schrijver er rekening mee gehouden dat niks in het boek overdreven word, geen enkele reactie is onlogisch en geen enkele handeling is onbedoeld. Ze hebben me soms echt aan het denken gezet, vooral die opbloeiende liefde tussen Annie en Tom heeft me veel aan het denken gezet. En ook roepen ze bepaalde gevoelens op, zoals boosheid, verdriet, vrolijkheid etc. Het eind was alleen maar half bevredigend, want ik vond het niet zo leuk dat de liefde tussen Annie en Tom geen kans krijgt door zijn dood, maar het doel van Annie is bereikt, want Grace rijd weer paard. In het boek spelen sommige gebeurtenissen zich af in een zeer beladen en droevige sfeer, zoals het moment waarop Grace in bed ligt en haar moeder zo afsnauwt en later tegen haar zegt dat ze ongesteld is geworden. Maar andere gebeurtenissen spelen zich af in een hele liefdevolle sfeer, als voorbeeld noem ik hier de kus tussen Tom Booker en Annie Maclean bij het meer bij nacht. De gebeurtenissen beschreven in het boek hebben een echte indruk op mij gemaakt, want ik zag alles voor mijn ogen gebeuren en kon als het ware alles voelen, proeven en ruiken wat die personen meemaakten, dat is heel bijzonder als een schrijver dat bij een lezer voor elkaar kan krijgen. Helaas beschrijft het verhaal ook onaangename gebeurtenissen, om maar even het ongeluk te noemen, dat is nou niet echt een prettige ervaring in iemands leven. En het boek is zo sterk onderbouwd en goed doordacht dat het tot het einde boeit, en dat is wat ik in een boek zoek, van begin tot einde geboeid blijven lezen dat het

een diepe indruk op je achterlaat.

3. De bouw (compositie, structuur, samenhang)

Wat ik wel een beetje jammer vond is dat het verhaal wat langzaam op gang komt, dat je eerst een paar hoofdstukken moet hebben gehad om een beetje te snappen hoe het in elkaar steekt. Maar dat is eigenlijk niet zo erg, want het verhaal is prachtig en daar gaat het om. Alles wat er in het verhaal gebeurd heeft een functie of bedoeling en is dus essentieel voor het verhaal. De bouw die er in het boek zit is super goed doordacht, want alles is zo goed gedetailleerd geschreven dat het wel bijna echt gebeurd had kunnen zijn. Er zit een logische bouw in, alles wordt goed uitgelegd aan de lezer en niks wordt over het hoofd gezien. De stukken verhaal die het boek bevat zijn niet zo moeilijk om met elkaar in verband te brengen want ze komen in volgorde van het verhaal voor. Ook de scènes zijn niet te kort, maar juist op goede lengte geschreven, het effect daarvan is dat je het geheel wat beter kan volgen en je niet gauw dingen vergeet die verteld worden, waardoor het verhaal heel duidelijk blijft. Er is ook 1 heel duidelijke verhaallijn, al speelt het verhaal zich niet de hele tijd op dezelfde plek(ken) af, dat maakt het wat makkelijker volgbaar voor de lezer, want anders moet je heel veel verschillende verhaallijnen bij elkaar zien te brengen en dat kost je veel meer werk. De tijd wordt ook met rust gelaten, alleen op het einde wordt er een tijdsprongetje gemaakt wanneer Annie bevalt van haar tweede kind, Mathew, en dat gaat heel voorzichtig. Veel terugblikken zitten er niet in, maar herinneringen komen nog wel eens voor omdat er zich dan iets voordoet waar die persoon aan herinnert wordt op dat moment.

4. De personages

De schrijver heeft heel veel aandacht besteed aan de personages, want deze zijn zo gedetailleerd beschreven met eigen karakter en achtergrond dat ze echt voor je gaan leven, en met het meisje Grace kan ik mezelf identificeren, want ik ben ook zeer spontaan en vrolijk, al ben ik wel wat jaartjes ouder. De problemen die Grace tegenkomt daar raakte ik zeer betrokken mee, met de problemen van de moeder ook wel maar dat werd pas sterker toen ik me begon te realiseren dat ze verliefd werd op Tom en dat er man al snel zou komen naar de ranch, en ik kan me heel erg in hun problemen verplaatsen al zijn de meeste personages ouder dan ik. Het meeste kon ik dus meeleven met Grace, want dat was iemand die maar een paar jaartjes jonger is dan ik, maar geen volwassene bijvoorbeeld, want daar kan ik me minder in verplaatsen omdat ik zelf nog maar zeventien ben. Al kon ik me niet in iedereen verplaatsen toch gedroegen de meeste personages zich zoals het zou moeten, op een uitzondering na, de personage van Diane vond ik absoluut niet leuk, ze gedroeg zich zeer bitchy tegenover Annie terwijl ze al moeite genoeg moest doen om haar leven op de rails te houden. Eigenlijk ben ik maar weinig beïnvloed door het gedrag van de personages, ik ben eigenlijk niets verandert.

Eigenlijk zijn er geen beslissingen geweest die ik onbegrijpelijk vond of onaanvaardbaar, op een paar uitspraken na van Diane, want die waren echt grof en zeer ongepast. Soms had ik wel dat sommige personages anders reageerden dan ik had verwacht, maar meestal reageerden ze wel zoals ik had verwacht. En de meeste personages vond ik wel sympathiek op Diane na, die vond ik zo onsympathiek als maar zijn kan. Ik kom het meeste te weten van Tom Booker, want zijn leven wordt geïllustreerd en zijn gedachten komen het meeste naar voren.

5. Het taalgebruik (stijl)

Ik had over het algemeen geen moeite met de taal die in het boek gebruikt werd, maar soms kwamen er wel woorden in voor waarvan ik dacht "wat betekend dit nu weer?" Over het taalgebruik is zo goed nagedacht dat je over het algemeen geen moeite hoeft te doen om het te snappen. Het verhaal is zeer beeldend geschreven, alles is zeer goed beschreven en uitgelegd dat je er een goed beeld van kunt vormen. Er zijn me geen eigenaardigheden in taal of stijl opgevallen. Ik vind de verhouding tussen beschrijvingen, dialogen en de weergaven van gedachten en gevoelens over het algemeen niet zo vervelend, alleen soms werkte het wel wat verwarrend. De manier van vertellen was ook goed. Het boek bevatte niet veel beeldspraak of symbolische verwijzingen, dat maakte het voor mij wat makkelijker om het verhaal te kunnen blijven volgen.